

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 19.07.2013 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia
za pośrednictwem
Prokuratury Okręgowej w Warszawie

sygn. akt VI Ds. 237/12

ZAŻALENIE NA ZARZĄDZENIE O ODMOWIE PRZYJĘCIA ZAŻALENIA

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, zawiadamiający o przestępstwie i pokrzywdzony w sprawie sygn. akt VI Ds 237/12, **składa zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia**, wydane przez Prokuratora Prokuratury Okręgowej dnia 10.07.2013 r., sygn. akt VI Ds. 237/12, zaskarża je w całości i wnosi o jego uchylenie.

Uzasadnienie

Skarżący stoi na stanowisku, że zakres postępowania karnego w fazie postępowania przygotowawczego, wyznacza treść złożonych w sprawie zawiadomień o możliwości popełnienia przestępstwa. Organ postępowania przygotowawczego związany jest treścią zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa w tym sensie, że musi poddać analizie fakty wskazane w zawiadomieniu, a także rozstrzygnąć o trafności dokonanych w nim ocen. Treść aktu kończącego postępowanie przygotowawcze (w tym wypadku treść postanowienia o umorzeniu śledztwa z dnia 18.06.2013 r.), również powinna odnosić się do treści zawiadomień o możliwości popełnienia przestępstwa.

Prokurator zatem nie może w sposób dowolny brać pod uwagę jedynie pewnych fragmentów zawiadomienia, odnosić się tylko do części zawartych w nim faktów, zaś z jakiś przyczyn niewygodną dla prokuratury treść zawiadomienia bojkotować i w oparciu tylko o jego część formułować sentencje postanowienia kończącego postępowanie w sprawie.

Tymczasem w niniejszej sprawie, Prokurator dokonał właśnie takiego, niedopuszczalnego zabiegu, ograniczając się do wskazania w sentencji postanowienia o umorzeniu śledztwa z dnia 18.06.2013 r., jedynie części mających znaczenie prawne faktów. Następnie zaś Prokurator dokonał oceny prawnej (kwalifikacji) tylko tych uznaniowo wybranych przez siebie faktów.

Zabieg nieformalnego i nie mającego podstaw prawnych „amputowania” części postępowania (pozostawienia tej części bez rozstrzygnięcia) dotyczy czynów opisanych w pkt I, II, III, V i VI postanowienia z dnia 18.06.2013 r., gdzie Prokurator nie wiedząc czemu ograniczył się do opisu i kwalifikacji uwzględniającej jedynie art. 231 § 1 kk. Tymczasem zawiadomienia dotyczące możliwości popełnienia przestępstw przez urzędników państwowych wyraźnie wskazywały, że wydanie aktu normatywnego o określonej (bezprawnej) treści pozostawało w oczywistym związku przyczynowym z uruchomieniem w Polsce na ogromną skalę uboju zwierząt, w taki sposób, że wyczerpane zostały znamiona przestępstwa opisanego w ustawie o ochronie zwierząt. Przekroczenie uprawnień przez urzędników, pomimo licznych wezwań ze strony organizacji społecznych do spowodowania usunięcia kwestionowanego przepisu rozporządzenia sprzecznego z ustawą o ochronie zwierząt, miało więc swój bezpośredni skutek dla prawa ochrony zwierząt, który był z całą pewnością przewidziany przez tych urzędników. Zatem jest to jeden czyn wyczerpujący znamiona kilku przepisów. Pomimo tego że przepisy te są zlokalizowane w różnych ustawach, Prokurator, jako profesjonalista, nie powinien mieć większych problemów z ich odnalezieniem, tym bardziej, że w zawiadomieniach przepisy te przywołano.

W niniejszej sprawie przestępstwo urzędnicze pozostaje więc w nierozłącznym związku z przestępstwami przeciwko ochronie zwierząt, które stypizowano w ustawie z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt. Nieuprawnione zawężanie przedmiotu badania, a następnie niepełna kwalifikacja prawna, odrywająca działania urzędników od kontekstu merytorycznego skutków tych działań, sugeruje celowe działanie prokuratury, która w ten sposób usiłuje wyłączyć organizacje społeczne, statutowo zajmujące się ochroną zwierząt, od udziału w ewentualnym postępowaniu karnym w tej sprawie, uniemożliwiając im wykonywanie praw pokrzywdzonego, a następnie oskarżyciela posiłkowego.

Skarżący zwraca uwagę na szczególnie nietrafne stanowisko Prokuratora zawarte w zarządzeniu, w odniesieniu do braku po stronie organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, kwalifikacji do wystąpienia w sprawie w charakterze pokrzywdzonego, w odniesieniu do czynu opisanego w pkt VIII postanowienia z dnia 18.06.2013 r. Prokurator wskazał, że

przedmiotem postępowania był czyn polegający na podżeganiu do popełnienia przestępstwa z art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt („z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 i art. 34 ust. 1 – 4 ustawy o ochronie zwierząt). W tej sytuacji oczywistym błędem jest przyjęcie przez Prokuratora ostatecznej kwalifikacji prawnej czynu jedynie jako art. 231 § 1 kk, zgodnie z którą nie zostało tym czynem w sposób bezpośredni zagrożone dobro prawne, którego ochroną zajmuje się skarżący. Wbrew logice i zdrowemu rozsądkowi Prokurator forsuje błędną kwalifikację podmiotu, który miał dopuścić się przestępstwa. Oczywistym jest przecież, że czyn podżegania do popełnienia przestępstwa z art. 35 ustawy o ochronie zwierząt może popełnić każdy - również nie-urzędnik. Dla popełnienia przez sprawcę czynu opisanego w pkt VIII postanowienia z dnia 18.06.2013 r. nie ma zatem najmniejszego znaczenia, czy dopuścił się go jako urzędnik, czy nie-urzędnik (nawet jeśli faktycznie posiadał wówczas status urzędnika). Jednak Prokurator umyślnie i „na siłę” kwalifikując czyn jako „urzędniczy” (a jednocześnie całkowicie pomijając kwalifikację z ustawy o ochronie zwierząt), celowo chce wytrącić organizacji chroniącej prawa zwierząt, instrument kontroli postanowienia z dnia 18.06.2013 r.

Na marginesie należy dodać, że Prokurator nie rozstrzygnął o wszystkich czynach, które wskazano w zawiadomieniach organizacji społecznych, „nie dostrzegł” np. czynu nr 2) w zawiadomieniu z dnia 04.03.2013 r. skierowanego przez Fundację na Rzecz Ochrony Zwierząt IUS ANIMALIA oraz czynu polegającego na poświadczeniu nieprawdy przez J. Związka w zawiadomieniu organizacji społecznych z dnia 09.05.2012 r.

Skarżący wnosi o uchylenie skarżonego zarządzenia, jako nietrafnego, wydanego z naruszeniem zasad logiki, a ponadto w sposób wskazujący na intencjonalne „żonglowanie” przez Prokuratora kwalifikacją prawną czynów, w celu niezgodnego z prawem uniemożliwienia organizacjom społecznym procesowego udziału w ściganiu przestępstw określonych w ustawie o ochronie zwierząt.

PREZES
Stowarzyszenia Obrona Zwierząt
Agnieszka Lechowicz